

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 12P/85/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313201987
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Konkolovská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:8313201987.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci navrhovateľky: T. E., nar. XX.X.XXXX, bytom D., E. XXXX/X v konaní zast. advokátom JUDr. Františkom Svatuškom, so sídlom Humenné, Námestie slobody 25, proti odporcovi: R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom N. X, Č. R..Č.. H. H. Z. , N. E. T.. X. X. Č. o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov voči mal. dieťaťu: B. E.Á., nar. XX.X.XXXX v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Komárno, sudkyňou JUDr. Adrianou Konkolovskou takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov konania R. E., nar. XX.X.XXXX a T. E., rod. D., nar. XX.X.XXXX uzatvorené dňa XX.XX.XXXX pred Matričným úradom Mesto D. zapísané v knihe manželstiev vo zväzku 30, ročník 2008, str. 44 por. č. 180 r o z v á d z a .

Súd mal. dieťa B. E., nar. XX.X.XXXX, z v e r u j e na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

Otec je p o v i n n ý platiť výživné na mal. dieťa mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku.

Výživné je z r o č n é vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. dieťaťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim písomne podaným návrhom domáhala rozvodu manželstva s odporcom a úpravy práv a povinností rodičov voči mal. dieťaťu. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzatvorila z lásky. Manželstvo považovala za harmonické až do obdobia kým sa nenarodila spoločná dcéra. Od uvedeného obdobia sa prestal javiť záujem o rodinu, nepomáhal v domácnosti a ani v starostlivosti o dieťa. často vo voľnom čase chodil za kamarátmi a venoval sa počítaču. V dôsledku uvedených skutočností sa od odporcu navrhovateľka odcudzila. Navrhovateľka, žiadala mal. dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti a určiť vyživovaciu povinnosť otca v sume 150,- Eur.

Odporca sa k predmetnej veci nevyjadril, nakoľko jeho pobyt nie je známy. Súd odporcovi ustanovil za opatrovníka Obec Č., ktorá sa na pojednávanie nedostavila a svoju neúčasť ospravedlnila, súd preto pojednával podľa § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti opatrovníka odporcu.

Kolízna opatrovníčka uviedla, že prípad rozvodu manželstva odporučila mal. dieťa zveriť do starostlivosti matky a otcovi uložiť povinnosť platiť výživné v minimálnom rozsahu ako to pripúšťa zákon z dôvodu, že v priebehu konania neboli preukázané jeho finančné pomery.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom navrhovateľky , oboznámením sa so sobášnym listom, rodnymi listami maloletého dieťaťa, spisom OS Humenné 15P/106/2013, uznesením o odmietnutí trestného stíhania zo dňa 29.4.2014, zápisnica o trestnom oznámení, správa ORPZ Humenné zo dňa 30.9.2014 + prílohy na čl. 125-142, potvrdenie o príjmoch fyzickej osoby za rok 2012 a 2013 - matky, potvrdenie soc. poisťovne, potvrdenie UPSVaR KN , prac. zmluva zo dňa 29.1.2014, rozhodnutie UPSVaR Humenné 17.7.2014 a 5.12.2013, doklady o výdavkoch, zápisnica spísaná na OS Humenné dňa 25.9.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil tento skutkový a právny záver:

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že manželia uzatvorili manželstvo dňa 18.10.2008 pred matričným úradom Mesta Humenné. Z manželstva pochádza mal. dieťa: B.. Rozsudkom Okresného súdu Humenné 15P/106/2013 zo dňa 20.9.2013 bola mal. dcéra zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné vo výške 150,- Eur. Zo zápisnice OOPZ Humenné zo dňa 11.12.2013 súd zistil, že odporca neplatí súdom stanovené výživné a dcéru sa vôbec nestará. Navrhovateľka uviedla, že sa úmyselne vyhýba svojej povinnosti platiť výživné. Uznesením OOPZ v Humennom zo dňa 29.4.2014 bolo odmietnuté začatie trestného stíhania s poukazom na to, že dňa 16.6.2013 bolo uznesením povereného príslušníka PZČVS: ORPZ-451/HE-HE-2013 začaté trestné stíhanie a súčasne bolo vznesené obvinenie odporcu, nakoľko aj napriek tomu , že mu povinnosť prispievať na výživu dieťaťa vyplýva priamo zo zákona o rodine a vyššie uvedeného rozsudku si túto vyživovaciu povinnosť z nebanlivosti neplní a dlhuje na výživnom do mesiaca december 2013 1524,- eur. Dňa 20.12.2013 bol v tej istej veci spracovaný návrh na podanie obžaloby a dňa 9.1.2014 bola Okresnou prokuratúrou v Humennom podaná obžaloba pod č. 1Pv330/2013/7702-7 pričom dňa 30.1.2014 OS v Humennom vydal trestný rozkaz č. 4T/13/2014. Z uznesenia ďalej vyplýva odkaz na ust. § 122 ods. 13 TZ ak obvinený pokračuje v konaní pre ktorý je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok to neplatí ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy v takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby kým je vyhlásený rozsudok súdu I. stupňa , alebo pokiaľ sa súd II. stupňa neodobral na záverečnú poradu t. z. , že páchatel' svojim neplnením vyživovacej povinnosti pácha trestnú činnosť aj po vznesení obvinenia pričom sa to považuje za jeden skutok - za jeden trestný čin. Navrhovateľka uviedla, že manželstvo uzatvorila s odporcom po 1 ročnej známosti z lásky. Za príčinu rozvratu manželstva považovala stratu záujmu odporcu o rodinu , domácnosť a starostlivosť o dieťa . Obnoviť spolužitie za žiadnych okolností nechce. Mimomanželskú známosť nadviazanú nemá. Sexuálne sa nestýkajú už dlhé obdobie a taktiež spolu nehospodária. Otec o mal. dieťa neprejavuje žiaden záujem. Na výživu dieťaťa neprispieva riadne a včas. V súčasnej dobe matka spolu s mal. dieťaťom žije v spol. domácnosti so svojou matkou , ktorá je invalidná . Navrhovateľka v súčasnej dobe pracuje na základe riadnej prac. zmluvy na skrátenej prac. úväzok vo firme M. D. , kde zarobí 60,- eur mesačne . Vedľajší príjem nemá. Jej matka poberá invalidný dôchodok 300,- eur mesačne. V priebehu konania vzhľadom na to, že pobyt odporcu nie je známy neboli zistené jeho majetkové a finančné pomery.

Podľa § 23 ods.1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods.2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Podľa § 24 ods. 1 Zák. o rodine v rozhodnutí , ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov mal. dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode najmä určí , komu mal. dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo mal. dieťa zverené do osobnej starostlivosti , prispievať na jeho výživu , alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zák. o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené , nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa zmenia pomery.

Ustanovenie § 23 Zákona o rodine upravuje hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva. Podľa ods. 1 môže súd manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Zákon o rodine teda nevypočítava konkrétne dôvody, ale ako dôvod uvádza vážne narušenie a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov medzi manželmi. Pri skúmaní, či sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia súd berie do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi a doterajšie spolužitie, jeho dĺžku a najmä u starších manželov treba tiež skúmať mieru vzájomnej odkázanosti a možnosti poskytovať si osobnú, mravnú a materiálnu pomoc. Ďalšou podmienkou je i skutočnosť, či od manželov možno, resp. nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Príčiny rozvratu manželstva môžu spočívať v objektívnych okolnostiach, ktoré sú mimo vôle manželov (napr. choroba, neplodnosť, atď..), alebo spočívajú v subjektívnom správaní sa manželov vo vedomom porušovaní manželských práv a povinností. Objektívne okolnosti, alebo subjektívne správanie manželov sú príčinami rozvratu len vtedy, keď je medzi nimi a rozvratom manželstva príčinná súvislosť.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov konania je trvale a vážne rozvrátené a v tejto podobe neplní svoj spoločenský účel. Vážnosť rozvratu manželstva sa odráža v dĺžke oddeleného žitia ako aj intenzite rozporov vyskytujúcich sa medzi manželmi. Manželstvo v takejto podobe predstavuje len formálny zväzok, neplní svoj spoločenský účel a preto súd manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Súd zároveň rozhodol o úprave práv a povinností rodičov voči maloletými dieťaťu a to tak, že mal. dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá doposiaľ túto starostlivosť o dieťa zabezpečuje . V jej starostlivosti žiadne nedostatky zistené neboli. Súd taktiež určil vyživovaciu povinnosť otca a to v min. rozsahu ako to pripúšťa zákon t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené , nepľnoleté dieťa , nakoľko v konaní nebolo možné zistiť fin. a majetkové pomery otca.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ust. § 144 veta prvá OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v troch vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku/uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela, ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko podľa §-u 27 ods. 1 Zákona o rodine.